

சீர்திருத்த இயக்கங்கள் (SOCIO, RELIGIOUS REFORM MOVEMENTS)

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்திய சமுதாயத்தில் பல சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு சமுதாயம் வளர்ச்சி அடைந்தது. சமுதாய வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருந்த பல தடைகள் உடைத்தெறியப்பட்டன. இதற்காகப் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. இந்தியாவில் தோன்றிய எல்லா சமுதாயச் சீர்திருத்த இயக்கங்களும் சாதி ஒழிப்பையும், பெண்கள் முன்னேற்றத்தையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளன. தமிழகத்தில் குறிப்பாக சென்னையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே சமூக சமய சீர்திருத்த சிந்தனைகள் துவங்கிவிட்டன. இந்தச் சமூக, சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கும் சாதியத்திற்கும் எதிராகவே இருந்தன. தமிழகத்தில் தோன்றிய சில மகத்தான மனிதர்களும், இயக்கங்களும் சமூகத்திலும், சமயத்திலும் சடங்குகளையும், சம்பிரதாயங்களை ஒழிக்கவும், அன்பு நெறியின் மேன்மையை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கவும் அயராது பாடுபட்டனர். அந்தச் சமுதாய, சமய இயக்கங்களை விரிவாகக் காணலாம்.

1) வைகுண்ட சுவாமிகள்: 1803-1851

தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களில் சமூக, சமய சீர்திருத்தங்களைச் செய்தவர் வைகுண்ட சுவாமிகள் ஆவார். இவர் கன்னியாகுமரிக்கு அருகில் உள்ள சாமிதோப்பு என்ற கிராமத்தில் ஒரு ஏழை நாடார் குடும்பத்தில் 1803-ல் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் முடிகுடும் பெருமாள், முத்துக்குட்டி ஆகும். 1833-ம் ஆண்டு முதல் இவர் பொது வாழ்வில் இறங்கினார். விஷ்ணு பக்தரான இவர் திருச்செந்தூர் கடலில் குளிக்கும் போது கடல் அலையில் சிக்கி மூன்று நாள் கழித்து வந்ததாகவும் அப்போது நாராயணன்-லட்சுமி தரிசனம் தந்து தன்னை வைகுண்டராக திருப்பி அனுப்பியதாகவும் மக்களிடம் கூறினார்.

தான் பிறந்த தாழ்த்தப்பட்ட நாடார் சமுதாயத்தையும், பிற அடித்தட்டு மக்களையும் உயர்த்த தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தார். அன்றைக்கு பனையேறி கள் இறக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த நாடார் சமூகத்தினர் 'சாணார்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களைத் தீண்டத் தகாதவர்களாக உயர் சாதியினர் பாவித்து வந்தனர். இவர்கள் பிராமணர் களிடமிருந்து 36 அடி தூரத்திலும், நாயக்கர்களிடமிருந்து 12 அடி தூரத்திலும் நின்று தான் பேச வேண்டும். பொதுக் கிணறுகளில்

நீர் எடுக்க முடியாது. உயர் சாதியினர் வாழும் தெருக்களில் நடக்கக் கூடாது. குடைப் பிடிக்கவோ, செருப்பு அணியவோ கூடாது. ஓட்டு வீடு கட்டக் கூடாது. பெண்கள் இடுப்பில் குடம் வைத்து தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது. ரவிக்ை அணியக் கூடாது!

இந்த நிலையில் தான் களத்தில் இறங்கிய சுவாமிகள் இந்த மக்கள் மத்தியில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த 'சமத்துவ சங்கம்' என்ற அமைப்பைத் தொடங்கினார். தன்னைக் கண்ணனாகப் பாவித்து பஞ்சபாண்டவர் என்று ஐந்து பேரை தனது சீடர்களாக்கினார். ஊர் ஊராகச் சென்று சமத்துவக் கொள்கைகளைப் பரப்பினார். ஒற்றுமை உணர்வினை வளர்த்திடவும், தன்னுடைய போதனைகளைப் பரப்பிடவும் 'நிழல் தாங்கல்கள்' என்ற வழிபாட்டுத் தலங்களைப் பல ஊர்களில் அமைத்தார். ஆலயங்களுக்குள் நாடார்கள் உள்ளிட்ட அடித்தட்டு மக்கள் நுழைய முடியாத நிலையிலும் அவர்கள் காணிக்கை மட்டும் தேவைப்பட்டது. எனவே கோவிலுக்கு காணிக்கை போடுவதை 'விருதா' வேலை என்றார்.

ஆதி நாளில் நாடார் சமூக இளைஞனுக்கு 16-வது வயதில் தலையில் தலைப்பாகை கட்டி கையில் பிச்சுவா கத்தி கொடுப்பார்கள். குடும்பத் தலைவர் இறந்ததும் அவரது மகன்களுக்கு இந்தத் தலைப்பாகை கட்டுவார்கள். இதற்கு 'உறுமால் கட்டு' என்று பெயர். இது உயர் சாதியினரால் தடுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அநியாயக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கும்படியாக மக்களிடம் கூறினார். தன்னைக் காண வருபவர்கள் தலைப்பாகை கட்டி வர வேண்டும் என்றார். இதேபோல ஓட்டு வீடு கட்ட முடியாது என்ற நிலையையும் மாற்ற முற்பட்டார். ஒரே திசையில் முன் கதவுகளை வைத்து அடுத்தடுத்த வீடு கட்டுமாறு கூறினார். இதற்கு முன்மாதிரியாக முட்டப் பகுதியில் 'சமதர்மக் காலனி' ஒன்றை அமைத்தார்.

மேலும் தனது சொந்த ஊரில் கிணறு ஒன்றை வெட்டி எல்லா மக்களும் அதனைப் பயன்படுத்தலாம் என்றார். அந்தக் கிணறு 'முந்திரி கிணறு' என்றழைக்கப்பட்டது. அனைத்து சாதியினரும் ஒரே கிணற்றில் நீரெடுத்து சமைத்து சமபந்தி போஜனம் செய்ய வைத்தார். தனது சீடர்களை பல்வேறு ஊர்களுக்கு அனுப்பி தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் வீடுகளில் உணவு அருந்தச் சொன்னார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மாமிசம் தின்பதாலும், சுத்தமில்லாமல் இருப்பதாலும் தீண்டாமை கடைப்பிடிக்கப் படுவதாகக் கூறி அவர்களை சைவ உணவு சாப்பிடப் பரிந்துரைத்தார். சுத்தமாக இருக்கும்படி வலியுறுத்தினார்.

வெறும் போதனை மட்டும் பயன்தராது என்று நினைத்த வைகுண்ட சுவாமிகள் ஒரு முகாம் நடத்தி மக்களுக்குப் பயிற்சி

அளித்தார். இதற்கு 'துவையல் பந்தி' என்று பெயர். தனது இயக்கத்திற்காகக் கொடி ஒன்றையும் அமைத்தார். காவி நிறத்தில் வெள்ளை தீபத்தைத் தாங்கிய அந்தக் கொடி 'அன்புக் கொடி' என்றழைக்கப்பட்டது. சமூக சீர்திருத்த வாதியான இவர் சமூகத் துறையில் ஆதிக்க சக்தியாக விளங்கிய பிராமணீயத்தையும் எதிர்த்தார். அடித்தட்டுப் பெண்கள் உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்தார் சுவாமிகள். அவர்களைத் தைரியமாக ரவிக்கை அணியுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். சுவாமிகள் மறைவுக்குப் பிறகு நாடார்கள் போராடியதால் 1859-ல் நாடார் பெண்கள் ரவிக்கை அணியும் உரிமையை திருவாங்கூர் அரசு வழங்கியது. இந்த உரிமை 1865-ல் பிற தாழ்ந்த சாதி பெண்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாறு நவீன தமிழகத்தில் தோன்றிய முதல் சமூக சீர்திருத்த வாதியான வைகுண்ட சுவாமிகள் ஒரு புதிய சமநெறியை உருவாக்கி அதன் மூலம் சமூக சீர்திருத்தம் செய்தார். தனது மக்கள் சேவையின் காரணமாக 'அய்யா' என்று அன்புடன் எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டார். இவரது இயக்கம் ஒருபுறம் இந்து மதத்திற்குள் இருந்த உயர்சாதி வெறியை எதிர்த்துப் போராடியது. மறுபுறம் நாடார் சமூகத்தினரிடையே விரைவாகப் பரவி வந்த கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியது. தென் தமிழக நாடார் சமூகத்தினரிடம் வைகுண்ட சுவாமிகள் இயக்கத்திற்கு நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. ஆனால் சுவாமியைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவரை கடவுள் அவதாரமாகப் பார்க்கிறார்களே தவிர சமூக சீர்திருத்தவாதியாக நோக்குவதில்லை.

2) சென்னையில் பிரம்ம சமாஜம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ராஜாராம் மோகன்ராயால் உருவாக்கப்பட்டது பிரம்ம சமாஜம். இந்து சமயத்திலும் அதன் சாதிய அமைப்பிலும் சில முக்கிய மாறுதல்களைக் கொண்டு வருவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. அன்றைய இறுக்கமான இந்திய சூழலில் வங்கத்திலிருந்து கிளம்பிய இந்த மெல்லிய பூங்காற்று சென்னைக்கும் எட்டியது. 1852-லேயே சென்னை மாகாணத்தின் முதல் அமைப்பான 'மெட்ராஸ் நேட்டிவ் அசோசியேசன்' உருவாகியிருந்தது. இதன் செயலாளரான சீனுவாசப் பிள்ளை அதே ஆண்டில் 'இந்து முற்போக்கு மேம்பாட்டு சங்கம்' (Hindu Progressive Improvement Society) என்ற சமூக சீர்திருத்த அமைப்பையும் ஏற்படுத்தியிருந்தார். விதவை மறுமணம், பெண் கல்வி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் போன்றவை இந்த அமைப்பின் திட்டங்களாக இருந்தன.

இந்த நிலையில் சென்னை உயர்நீதிமன்ற வக்கீல்களான வி.இராஜ கோபாலாசாலுவும், பி.சுப்பரயலு செட்டியாரும் வேத சமாஜத்தை

(பிரம்ம சமாஜம்) 1864-ல் நிறுவினார். இந்த அமைப்பு மிகக் குறைந்த அளவு ஆராதனை கூடாது, மூடத்தனமான சமயக் கடங்குகள் கூடாது, ஒரே சாதியின் சாதிப் பிரிவுகளை ஒன்று சேர்த்தல், விபக்சாரகத்தை கண்டித்தல், விதவைகள் மறுமணத்தை ஆதரித்தல், பெண் கல்யாண மேம்பாடு ஆகிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தது. இம் வேதசமாஜத்திற்காக 'தத்துவ போதினி' என்ற தமிழ் மாத பத்திரிக்கையும் நடத்தப்பட்டது. இவர் 'பிரம்ம தீபிகை' என்ற மாத இதழையும், 1857-ல் டம்பாச்சாரி விலாசம் என்ற நாடகத்தையும், 1860-ல் பிரம்மசமாஜம் என்ற நாடகத்தையும் வெளியிட்டார். இந்த நாடக நூல்களில் தாசி முறை, சகுனம் பார்க்கும் மூட நம்பிக்கை ஆகியவை கண்டிக்கப்பட்டன. விதவை திருமணத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கப்பட்டது.

பின்னாளில் வேத சமாஜத்திற்கு யாதரலு நாயுடு என்பவர் செயலர் ஆனார். இவர் வேதசமாஜத்தின் பெயரை 'தென்னிந்திய பிரம்மசமாஜம்' என்று மாற்றினார். இவர் கலப்பு திருமணங்களுக்கு இருந்த சட்டத் தடையை நீக்குமாறு வைசிராயிடம் மனுக் கொடுத்தார். இதனால் 1872-ல் சாதித் தடைகள் நீக்கச் சட்டம் (The Cast Disabilities Removal Act) நிறைவேறியது. பிரம்ம சமாஜத்தின் கிளைகள் கடலூர் கோவை, நெல்லை, திருச்சி ஆகிய நகரங்களிலும் துவக்கப்பட்டன. தென்னிந்தியா பிரம்ம சமாஜம் 1976 வரையில் 27 நூல்களை தமிழில் வெளியிட்டது. 1894-ல் வெளியிட்ட 'வேதம்' என்ற நூல் பிராமணரல்லாதவரும் வேதம் ஒத்த தகுதி உள்ளவர்கள் என்ற வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

இவ்வாறு தமிழகத்தில் புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சமூக சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளை துவக்கி விட்டதில் பிரம்ம சமாஜத்திற்கு முக்கியப் பங்கு இருந்தது.

3) அருட்பிரகாச வள்ளலார்: 1823-1874

தமிழகம் முழுக்க கிறிஸ்தவ சமயப் பரப்பாளர்களின் பிரச்சாரம், தென்கோடியில் வைகுண்ட சுவாமிகள் இயக்கம், வடகோடியில் சென்னையில் பிரம்ம சமாஜம் என்றிருந்த சூழலில் கடலூருக்கு அருகில் உள்ள வடலூரில் ஒரு சமூக சீர்திருத்த இயக்கம் எழுந்தது. அந்த இயக்கத்தின் கர்த்தா திரு. அருட்பிரகாச வள்ளலார் எனப்பட்ட இராமலிங்க அடிகள் ஆவார். இராமலிங்கர் சிதம்பரத்துக்கு அருகில் உள்ள மருதூரில் 1823, அக்டோபர் 5-ம் தேதி பிறந்தார். இவரின் ஆறுமாதக் குழந்தையாக இருந்த போது, இவரது தந்தை காலமாகிவிடவே, குடும்பம் சென்னைக்கு குடி பெயர்ந்தது.

இராமலிங்கர் இளமையிலேயே பக்தி மார்க்கத்தில் இறங்கினார். சென்னைக்கு அடுத்துள்ள திருவொற்றியூர் சிவபெருமானை தினசரி சரிசித்து வந்தார். 1850-ல் இராமலிங்கருக்கு திருமணம் செய்து வைக்கப் பட்டது. ஆனால் இல்லறத்தில் நாட்டம் இல்லாது 1858-ல் சிதம்பரம் நோக்கி தலயாத்திரை புறப்பட்டார். 1867 வரை சிதம்பரத்தை அடுத்த கருங்குழியில் தங்கினார். தனக்கென சில சொந்தக் கொள்கைகளை உருவாக்கிக் கொண்ட ராமலிங்கர் 1865-ல் 'சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத்தை' நிறுவினார். 1867-ல் வடலூர் வந்த அவர் அதே ஆண்டில் 'சமரச வேத தருமசாலையை' நிறுவி ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்தார். 1872-ல் வடலூரில் 'ஞானசபையை'த் தோற்றுவித்தார்.

1874, ஜனவரி 30-ல் சித்தி வளாகம் என்ற தனது இல்லத்தில் தனி அறை ஒன்றில் மறைந்தார். அவரது உடலை யாரும் காண முடியவில்லை.

குறைந்த அளவே கல்வி கற்றிருந்த ராமலிங்கர் கவர்ச்சியாக சொற்பொழிவு ஆற்றும் திறமைமிக்கவர். இறையருளைப் பெற்ற இவர் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சமய சமூக சீர்கேடுகளை அகற்ற முனைந்தார். இவர் நடைமுறையிலிருந்த அனைத்து சமயங்களும் பொய்யானவை என்றும், இறைவனது தொண்டர்களின் உடல்கள் இறைவன் வாழும் ஆலயம் என்றும் கூறினார். ஆடம்பரத்தைத் தவிர்த்து எளிமையான முறையில் இறை வணக்கம் செய்ய மக்களை வேண்டினார். சமய ஒற்றுமை, சமரச சுத்தசன்மார்க்க நெறி ஆகியவற்றை இவர் வலியுறுத்தினார். யோகத்தையும் தியானத்தையும் தவிர்த்து அன்பு வழியைப் பின்பற்ற ஆலோசனை வழங்கினார். இவரது கருத்துக்கள் சாதாரண மக்களின் வழிபாட்டு முறையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

அக்காலத்தில் சமயம் சமுதாயத்தோடு பிணைந்து காணப் பட்டதால் தனது சமயக் கருத்துக்கள் வலுவடைய சமுதாயத்தில் தொன்று தொட்டு நிலவி வந்த சீர்கேடுகளை அகற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை இவர் உணர்ந்தார். சமூக அமைப்பில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வர விரும்பிய இவர் சமூக சாதிப் பிரிவுகள் அர்த்தமற்றவை எனவும், அவை அறியாமையின் வெளித் தோற்றங்கள் என்றும் குறை கூறினார். மேலும் இவர் கொல்லாமையையும், புலால் உண்ணாமையையும் வலியுறுத்தினார். பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அனைவரும் உதவ வேண்டும் என்றார். அதற்காகவே சன்மார்க்க சங்கத்தின் ஒரு துணை அமைப்பாக தரும சாலையை அமைத்தார். இதன் மூலம் தனது கொள்கைகளையும் நடைமுறையையும் இணைத்தார்.

சன்மார்க்க சங்கத்தின் மற்றொரு துணை அமைப்பாக 'சன்மார்க்க போதனை' பாடசாலையை அமைத்தார். அங்கே தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் என்று மூன்று மொழிகளில் படிப்பு அமைந்தது. முதியோர்களும் இந்தப் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தமிழகத்தில் முதன் முதலில் முதியோர் கல்வியைத் துவக்கியவர் இராமலிங்கரே ஆவார். தனது கொள்கையைப் பரப்ப 'சன்மார்க்க விவேக விருத்தி' என்ற தமிழ் பத்திரிக்கையை துவக்க முயன்றார். ஆனால் அது வெளிவரவில்லை.

இராமலிங்கரின் செயல்பாடுகளில் உச்சகட்டமானது 1872-ல் அவர் வடலூரில் அமைத்த 'ஞானசபை' கோவில்தான். இது ஒரு வழிபாட்டுத் தலமாகும். இங்கே எவ்வித விக்கிரகமும் கிடையாது. ஜோதி வழிபாடு தான். எல்லாச் சமயங்களுக்கும், எல்லா மார்க்கங்களுக்கும் பொதுவான 'உண்மைக் கடவுள்' துவங்கும் இடமாக இதனைக் குறிப்பிடுகிறார் ராமலிங்கர். கடவுள் என்பதை ஆதிக்க சக்திகள் மதத்தின் பெயராலும், சாதியின் பெயராலும் ஏழை எளியவர்களைச் சுரண்டுகின்ற சாதனமாக மாற்றியதிலிருந்து அதனை விடுவிக்க முயன்றார் இராமலிங்கர்.

இவை தவிர இராமலிங்கர் பெண் கல்வியை வற்புறுத்தினார். சைவ, வைணவ சமயங்களை மட்டுமல்ல, சிறு தெய்வ வழிபாட்டையும் எதிர்த்தார். எத்தனையோ பல மூட நம்பிக்கைகளுக்கு இந்த சிறு தெய்வ வழிபாடே காரணம் என்றார்.

இராமலிங்கரின் இயக்கம் தமிழகத்தில் வலுவானதொரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பெண்கள் விடுதலையில் அவ்வளவு அழுத்தமான கவனம் செலுத்தியிருந்தாலும் சாதி, சமயச் சடங்குகள் மீது மத்திய தமிழகத்தில் சித்தர் காலத்திற்குப் பிறகு தொடுக்கப்பட்ட பரபரப்பான தாக்குதல் இதுவேயாகும். அவரது இயக்கம் அவர் நினைத்த அளவுக்கு வெற்றியடையாமல் போனதற்கு சமயம் சார்ந்ததாக அவரது சமூக சீர்திருத்த இயக்கம் இருந்ததே காரணம் ஆகும். இன்று வள்ளலாரை அவரது அன்பர்கள் ஒரு மகத்தான சமூக சீர்திருத்தவாதியாகப் பார்க்காமல், ஒரு இந்து சமயத் தலைவராகத்தான் பார்க்கிறார்கள்.

4) வேதநாயகம் பிள்ளை: 1826-1889

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இராமலிங்கர் பரபரப்பான தனது இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த அதே காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயூரத்தில் அமைதியான முறையில் தனது எழுத்துக்கள் மூலம் சமூக சீர்திருத்தப் பிரச்சாரம் செய்து வந்தவர் வேதநாயகம்

இராமலிங்கர் இளமையிலேயே பக்தி மார்க்கத்தில் இறங்கினார். சென்னைக்கு அடுத்துள்ள திருவொற்றியூர் சிவபெருமானை தினசரி விரித்து வந்தார். 1850-ல் இராமலிங்கருக்கு திருமணம் செய்து வைக்கப் பட்டது. ஆனால் இல்லறத்தில் நாட்டம் இல்லாது 1858-ல் சிதம்பரம் நோக்கி தலயாத்திரை புறப்பட்டார். 1867 வரை சிதம்பரத்தை அடுத்த கருங்குழியில் தங்கினார். தனக்கென சில சொந்தக் கொள்கைகளை உருவாக்கிக் கொண்ட ராமலிங்கர் 1865-ல் 'சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத்தை' நிறுவினார். 1867-ல் வடலூர் வந்த அவர் அதே ஆண்டில் 'சமரச வேத தருமசாலையை' நிறுவி ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்தார். 1872-ல் வடலூரில் 'ஞானசபையை'த் தோற்றுவித்தார். 1874, ஜனவரி 30-ல் சித்தி வளாகம் என்ற தனது இல்லத்தில் தனி அறை ஒன்றில் மறைந்தார். அவரது உடலை யாரும் காண முடியவில்லை.

குறைந்த அளவே கல்வி கற்றிருந்த ராமலிங்கர் கவர்ச்சியாக சொற்பொழிவு ஆற்றும் திறமைமிக்கவர். இறையருளைப் பெற்ற இவர் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சமய சமூக சீர்கேடுகளை அகற்ற முனைந்தார். இவர் நடைமுறையிலிருந்த அனைத்து சமயங்களும் பொய்யானவை என்றும், இறைவனது தொண்டர்களின் உடல்கள் இறைவன் வாழும் ஆலயம் என்றும் கூறினார். ஆடம்பரத்தைத் தவிர்த்து எளிமையான முறையில் இறை வணக்கம் செய்ய மக்களை வேண்டினார். சமய ஒற்றுமை, சமரச சுத்தசன்மார்க்க நெறி ஆகியவற்றை இவர் வலியுறுத்தினார். யோகத்தையும் தியானத்தையும் தவிர்த்து அன்பு வழியைப் பின்பற்ற ஆலோசனை வழங்கினார். இவரது கருத்துக்கள் சாதாரண மக்களின் வழிபாட்டு முறையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

அக்காலத்தில் சமயம் சமுதாயத்தோடு பிணைந்து காணப் பட்டதால் தனது சமயக் கருத்துக்கள் வலுவடைய சமுதாயத்தில் தொன்று தொட்டு நிலவி வந்த சீர்கேடுகளை அகற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை இவர் உணர்ந்தார். சமூக அமைப்பில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வர விரும்பிய இவர் சமூக சாதிப் பிரிவுகள் அர்த்தமற்றவை எனவும், அவை அறியாமையின் வெளித் தோற்றங்கள் என்றும் குறை கூறினார். மேலும் இவர் கொல்லாமையையும், புலால் உண்ணாமையையும் வலியுறுத்தினார். பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அனைவரும் உதவ வேண்டும் என்றார். அதற்காகவே சன்மார்க்க சங்கத்தின் ஒரு துணை அமைப்பாக தரும சாலையை அமைத்தார். இதன் மூலம் தனது கொள்கைகளையும் நடைமுறையையும் இணைத்தார்.

சன்மார்க்க சங்கத்தின் மற்றொரு துணை அமைப்பாக 'சன்மார்க்க போதனை' பாடசாலையை அமைத்தார். அங்கே தமிழ் சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் என்று மூன்று மொழிகளில் படிப்பு அமைந்தது. முதியோர்களும் இந்தப் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தமிழகத்தில் முதன் முதலில் முதியோர் கல்வியைத் துவக்கியவர் இராமலிங்கரே ஆவார். தனது கொள்கையைப் பரப்ப 'சன்மார்க்க விவேக விருத்தி' என்ற தமிழ் பத்திரிக்கையை துவக்க முயன்றார். ஆனால் அது வெளிவரவில்லை.

இராமலிங்கரின் செயல்பாடுகளில் உச்சகட்டமானது 1872-ல் அவர் வடலூரில் அமைத்த 'ஞானசபை' கோவில்தான். இது ஒரு வழிபாட்டுத் தலமாகும். இங்கே எவ்வித விக்கிரகமும் கிடையாது. ஜோதி வழிபாடு தான். எல்லாச் சமயங்களுக்கும், எல்லா மார்க்கங்களுக்கும் பொதுவான 'உண்மைக் கடவுள்' துவங்கும் இடமாக இதனைக் குறிப்பிடுகிறார் ராமலிங்கர். கடவுள் என்பதை ஆதிக்க சக்திகள் மதத்தின் பெயராலும், சாதியின் பெயராலும் ஏற்று எளியவர்களைச் சுரண்டுகின்ற சாதனமாக மாற்றியதிலிருந்து அதனை விடுவிக்க முயன்றார் இராமலிங்கர்.

இவை தவிர இராமலிங்கர் பெண் கல்வியை வற்புறுத்தினார். சைவ, வைணவ சமயங்களை மட்டுமல்ல, சிறு தெய்வ வழிபாட்டையும் எதிர்த்தார். எத்தனையோ பல மூட நம்பிக்கைகளுக்கு இந்த சிறு தெய்வ வழிபாடே காரணம் என்றார்.

இராமலிங்கரின் இயக்கம் தமிழகத்தில் வலுவானதொரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பெண்கள் விடுதலையில் அவ்வளவு அழுத்தமான கவனம் செலுத்தியிருந்தாலும் சாதி, சமயச் சடங்குகள் மீது மத்திய தமிழகத்தில் சித்தர் காலத்திற்குப் பிறகு தொடுக்கப்பட்ட பரபரப்பான தாக்குதல் இதுவேயாகும். அவரது இயக்கம் அவர் நினைத்த அளவுக்கு வெற்றியடையாமல் போனதற்கு சமயம் சார்ந்ததாக அவரது சமூக சீர்திருத்த இயக்கம் இருந்ததே காரணம் ஆகும். இவ்வளவுள்ளலாரை அவரது அன்பர்கள் ஒரு மகத்தான சமூக சீர்திருத்தவாதியாகப் பார்க்காமல், ஒரு இந்து சமயத் தலைவராகத்தான் பார்க்கிறார்கள்.

4) வேதநாயகம் பிள்ளை: 1826-1889

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இராமலிங்கர் பரபரப்பான தனது இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த அதே காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயூரத்தில் அமைதியான முறையில் தனது எழுத்துக்கள் மூலம் சமூக சீர்திருத்தப் பிரச்சாரம் செய்து வந்தவர் வேதநாயகம்

இயல்பால் ஒரு கவிஞர் ஆவார். இவர் படித்து முடித்து முன்சிப் என்ற இயக்கத்திலும், சமூக சீர்திருத்தத்திலும் சார்ந்திருந்தது.

வேதநாயகம் பிள்ளை மக்களின் அறியாமைகளைப் பற்றி கவிதை எழுதினார். பஞ்சத்தில் பரிதவித்திட்ட ஏழை மக்கள் நிலை கண்டு பரிதவித்தார். அதனை கவிதைகளாகப் படைத்துள்ளார். வேதநாயகம் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவை நீதிநூல், பெண் கல்வி, பெண் மதிமாலை, பெண்மானம், சர்வ சமயச் சமரச கீர்த்தனைகள், பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், சுகுண சுந்தரி சரித்திரம், தனிப்பாடல்கள் முதலியன ஆகும்.

கிறிஸ்தவர்கள் தீவிரமான மதமாற்ற இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த போது, அந்தக்கால கட்டத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவரான வேதநாயகம் சர்வசமய கீர்த்தனைகள் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெண் கல்வியைப் பற்றி முதன் முதலில் பாடிய தமிழ்க் கவிஞர் வேதநாயகமே ஆவார். பெண் கல்வி மட்டுமல்லாது பெண்கள் அன்று சந்தித்த வேறுபல பிரச்சனைகள் குறித்தும் 'பெண்மானம்' என்ற கட்டுரையில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடமிருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டு பெண் கொடுக்கும் சமுதாயச் சீர்கேட்டைச் சாடினார். இதையெல்லாம் விட மிகவும் கொடுமையான பாலிய விவாகத்தையும் கண்டித்தார் வேதநாயகம் பிள்ளை. சோதிட நம்பிக்கை எதிர்ப்பையும் தமது நூல்களில் வெளிப்படுத்தினார். தனது சுகுண சுந்தரி நாவலில் உட்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தைக் கண்டித்தார்.

இவ்வாறு பெண் கல்வி, பெண்ணுக்கு பொருள் உரிமை, குழந்தைத் திருமண எதிர்ப்பு, கணவன் மனைவி அணியில் சமத்துவம் போன்ற பெண்கள் விடுதலையின் பன்முகத் தன்மைகளை விரிவாக எடுத்துக்காட்டிய முதல் இலக்கியவாதி வேதநாயகமே ஆவார்.

5) பிரம்மஞான சபை: (Theosophical Society)

தமிழகத்தில் கிறிஸ்தவ சமயம் சாராது அனைத்து மத சமத்துவத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்து இந்தியாவிற்கு வந்து இங்கே சமூக சீர்திருத்தப் பணிகளை மேற்கொண்ட வெளிநாட்டவரும் உண்டு. அமெரிக்காவில் பிறந்த ஹென்றி ஆல்காட்டும், ரஷ்யாவில் பிறந்த பிரளாவட்ஸ்கி அம்மையாரும் அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆவர். இவர்கள் பிரம்மஞான சபை என்ற ஆன்மீக அமைப்பை 1875-ல் நியூயார்க்கில் துவக்கினர். 1877-ல் அதனை பம்பாய்க்கு மாற்றினர். 1882-ல் சென்னையிலுள்ள அடையாறுக்கு கொண்டு வந்தனர்.

1883-ல் ஹென்றி ஆல்காட்டும், பிளாவ்ஸ்கி அம்மையாரும் தமிழகத்தின் பல நகரங்களுக்கும் விஜயம் செய்தனர். 'இந்தியாவின் இன்றைய துயரங்களுக்கெல்லாம் காரணம் நான்கு வேதங்களின் உண்மைப் பொருளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லாததுதான்' என்று கருதினர். எனவே இது பழைய வேத காலத்திற்குத் திரும்புகிற ஒருவகை பழைமைவாத அமைப்பாகக் காணப்பட்டது. இந்து மதத்தைப் புனரமைப்பதாக இருந்தது. ஆர்.ரகுநாதராவ், ஜி.முத்துசாமி செட்டியார், பி.சீனிவாசராவ், டி.சுப்பாராவ் போன்றோர் இந்த அமைப்பின் ஆரம்ப கால உள்ளூர் தலைவர்களாக இருந்தனர். 1884-ல் ஆண்டுவாக்கில் தென்னிந்தியாவில் எண்பது கிளைகளையும், பல ஆயிரம் உறுப்பினர் களையும் கொண்டதாக இந்த அமைப்பு வளர்ந்தது.

மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்ட போது இயல்பாகவே சமூகப் பிரச்சனைகளிலும் கவனம் திரும்பியது குறிப்பாக கல்லாமையும், தீண்டாமையும் ஆல்காட்டை வாட்டின சென்னையில் அவர் ஆரம்பித்த 'பறையர் பள்ளிகள்' தமிழக வரலாற்றில் அவரை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கச் செய்துவிட்டன. தாழ்த்தப்பட்டோரின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வழங்குவது பற்றி யாரும் கவலைப்படாத அந்தக் காலத்தில் அடையாறில் முதல் 'பறையர் பள்ளி'யை 1894-ல் துவக்கினார். அவர்களுக்குத் தங்குமிடமும் உணவும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. பின்னர் மேலும் பல பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. 1901 வரை இந்தப் பறையர் பள்ளிகளில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 534 ஆக இருந்தது. தனது இந்த இனித நேயப் பணிக்கு நிதி திரட்ட 1902-ல் 'ஏழைப் பறையர்' என்ற தலைப்பில் அவர்களின் பரிதாப நிலை குறித்து ஒரு பிரசுரத்தை வெளியிட்டார் ஆல்காட்.

1907-ல் ஆல்காட் காலமான பின்பு அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் பிரம்மஞான சபையின் தலைவரானார். இவர் ஆரம்ப காலத்தில் சமூக சீர்திருத்த விஷயங்களில் தீவிரம் காட்டி வந்தார். இந்த சமயத்தை சீர்திருத்துவதின் மூலமே எல்லாவிதமான பிரச்சனைகளையும் தீர்க்க முடியும் என்று நம்பினார். இந்துக்கள் போலவே வாழ்ந்து இந்து புனித இடங்களுக்குச் சென்று வந்தார். பிரம்மஞானசபை பெண் கல்வியை ஆதரித்தது. குழந்தை திருமணத்தை எதிர்த்தது. சாதி முறை ஒழிப்பிற்கு அறைகூவல் விடுத்தது. விதவைகளின் விழிப்புணர்வுக்கு பிரம்மஞான சபை முக்கியக் காரணமாக விளங்கியது.

இந்து மதத்தைப் புனரமைத்து ஆதிவேத காலத்திற்குத் திரும்புவதை தங்கள் லட்சியம் என்று அறிவிக்கப்பட்டதால் அதற்குள்

பழமைவாதத்தின் கூறுகளும் அமைந்தன. வெகு விரைவில் அவை அதன் சமூகச் சீர்திருத்தச் சாரத்தை உறிஞ்சிவிட்டன. சென்னை அடையாறு பிரம்மஞான சபை விரைவிலேயே வைதீகர்களின் வேதாந்த மடமாகிப் போய்விட்டது. எனவே இந்த இயக்கம் காலப்போக்கில் வலுவிழந்தது.

6) இராமகிருஷ்ணா மிஷன்

பிரம்மஞான சபையைப் போலவே எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் கண்ட மற்றொரு அமைப்பு இராமகிருஷ்ணா மிஷன் ஆகும். அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற சமயங்களின் பாராளுமன்றத்தில் பங்கு கொண்டு விட்டு 1897-ல் சென்னை வந்த விவேகானந்தருக்கு உற்சாக வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அந்த வரவேற்பு விழாவில் பேசும் போது தான் தனது குருநாதரின் பெயரில் 'இராமகிருஷ்ணா மிஷனை' தோற்றுவிக்கும் கருத்தை வெளியிட்டார். இந்த அமைப்பு 1897-98ல் கல்கத்தாவில் துவங்கப்பட்டது. அதன் தலைமையகம் மேற்கு வங்கத்தின் பேரூரில் அமைந்தது. அதன் கிளைகள் தமிழகம் வரை படர்ந்தன.

சென்னைக் கிளையின் முதல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டவர் ராமகிருஷ்ணானானந்தா என்பவர் ஆவார். இவர் விவேகானந்தரால் இதற்கென்றே பேரூரில் இருந்து அனுப்பப்பட்டார். சென்னையிலுள்ள சீர்திருத்தவாதிகளைப் பற்றி விவேகானந்தர் நன்கு அறிவார். எனவே சென்னையில் கிளை அமைப்பதில் அவர் தனி அக்கறை காட்டினார்.

1897-ல் மைலாப்பூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிளையின் நோக்கங்கள், ராமகிருஷ்ணர் போதித்த நோக்கிலிருந்து வேதாந்தத்தைப் பரப்புவது, கல்வி வழங்குவது மற்றும் நிவாரணப் பணிகளில் இறங்குவது ஆகும். இந்த மிஷின் சென்னையில் பல பள்ளிகளை துவக்கியது. அவை இன்றும் இயங்கி வருகின்றன. பெண்களுக்கான பள்ளிகளையும் துவக்கியது. ஆனால் சாதியத்தின் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடியதாகத் தெரியவில்லை. இந்த அமைப்பும் வைதீகர்களின் வேதாந்த மடமாகிப் போனது. சமூகரீதியில் பின்தங்கிய மக்களிடையே வலுவான தாக்கத்தை இதனால் ஏற்படுத்த முடியாததின் காரணமாக இந்த இயக்கம் பெரிய அளவில் வளர்ச்சியடையவில்லை.

இவ்வாறு தமிழகத்தில் பல சமூக, சமய இயக்கங்கள் தோன்றி மக்களிடம் பலமான விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. தனி மனிதர்கள் பலரும் பல்வேறு வழிகளில் இந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வந்தனர்.